

[Bertel Dahlgaard.]

mellem vore Opfattelser, det kan ikke ændres, derfor kan vi i og for sig lige saa godt standse Diskussionen.

Dernæst maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Funck Jensen, at de Betragtninger, han fremsatte, kan jo være meget sunde og gode, naar de fremsættes i den rigtige Forbindelse. Men det ærede Medlem bør ikke, synes jeg, føre sin Debat her i Folketinget paa den Maade, at han tager en af de Taler, han holder ude i Landet, og fremsætter den her i Tinget i Anledning af en Sag, som den slet ingen Forbindelse har med. Det ærede Medlem har maaske lagt Mærke til, at det, det drejer sig om her, er Laan til Indkøb af visse Varer, Varer, som har en Værdi, og der er slet ikke Tale om i denne Forbindelse at lægge det over paa Efterlægten. Der er Tale om, at Staten skal have nogle Penge for at sikre sig visse Varer, og disse Varer, som kommer til at ligge paa nogle Statslagre, har en Værdi, der svarer til de Laan, som Staten har optaget. Saa det ærede Medlems overordentlig interessante filosofiske Betragtninger har ingen Relation til det, vi diskuterer her i Øjeblikket.

Aksel Larsen: Hvis det forholdt sig saaledes, som det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard netop har sagt i sin Replik til det ærede Medlem Hr. Funck Jensen, saa vilde jeg føle mig betydelig beroliget. Jeg vilde føle mig betydelig beroliget, hvis det kun drejede sig om, at Staten for 100 eller 200 Mill. Kr., eller jeg ved ikke hvilket Beløb, vilde indkøbe nødvendige Varer, som man saa afsatte til Erhvervslivet efterhaanden. Saa var der jo ikke større Fare ved det, saa vilde Skatteyderne ikke komme til at betale — ja, de vilde komme til at betale Rente af Laanet, men man vilde ikke senere komme og præsentere dem en Regning og sige: nu skal I betale saa og saa store indirekte Skatter, for at vi kan tilbagebetale dette Laan.

Jeg er imidlertid ikke overbevist om, at det forholder sig, som det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard nu opfattede det, og det er jeg navnlig ikke overbevist om efter det Svar, den højtærede Finansminister har givet. Han har sagt, at han ser sig ikke i Stand til at give en detailleret Opgørelse over, hvad Pengene skal bruges til. Ganske vist kan der være Tale om Medicinalvarer, og der kunde muligvis ogsaa være Tale om militære Beredskabskøb, hvis Rigsdagen besluttede noget saadant. Jeg synes ikke, det er noget tilfredsstillende Svar; jeg synes, det er et noget mærkeligt Svar. Jeg har ikke

bedt om en detailleret Opgørelse af, hvor mange Kilogram af det ene og hvor mange Kilogram af det andet der skal købes, men jeg har sagt, at Regeringen maa dog have en Hensigt, den maa have en Mening, den maa kunne forklare i store Træk, hvilken Slags Varer det er den agter at indkøbe for de 200 Mill. Kr., den forlanger Bemyndigelse til at anvende. Jeg har intet som helst Svar faaet paa det. Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard og jeg har spurgt Regeringen: Er det Hensigten at købe militær Udrustning for Pengene eller for en Del af dem? Der faar vi det mærkværdige Svar, at det kan kun gøres i det Omfang, Rigsdagen beslutter. (*Finansministeren* [H. C. Hansen]: Hvorfor er det et mærkværdigt Svar?). Fordi vi i Øjeblikket ingen Forsvarsordning har, fordi vi har en militær Bemyndigelseslov, der siger, at Forsvarsministeren bemyndiges til at afvige fra Lov om Hærens og Søværnets Ordning og bemyndiges til i fornødent Omfang og i den Udstrækning, det skønnes nødvendigt, at foretage Indkaldelser og Ansættelser og Indkøb o. s. v., o. s. v.

Udgifter kan han naturligvis kun afholde med Tilslutning fra Rigsdagens Finansudvalg, men det er jo ikke saadan, at alle de Udgifter, vi har paa det militære Omraade, skal forelægges Rigsdagen og vedtages her i Lovforslags Form. Det er noget, man kan afgøre i Finansudvalget. Det er altsaa kun delvis rigtigt, at det sker, hvis Rigsdagen beslutter det, for det er altsaa, hvis Rigsdagens Finansudvalg beslutter. Regeringen, der kommer for at bede om denne Fuldmagt, maa vel have en Mening om, hvad den vil bruge denne Fuldmagt til. Det maa vel være muligt for Finansministeren, selv om han ikke er militær sagskyndig og ikke er Forsvarsminister, at sige klart, om Regeringen har til Hensigt at bruge disse Penge eller en Del af dem til Militærundergifter eller ikke. Jeg forlanger ikke at faa at vide, hvor mange Stenguns, hvor mange svære Maskingeværer Regeringen agter at købe, men den maa kunne fortælle noget om, hvilke Kategorier af Varer den anser det for nødvendigt at købe.

Jeg vil samtidig gøre opmærksom paa, at det drejer sig her om en Bemyndigelseslov, Regeringen forlanger, fordi der i det højeste kan være Udsigt til, at Rigsdagen ikke er inde i 3 Maaneder. Vi skal, saa vidt jeg forstaa, have en Samling i Slutningen af Juni, vi skal endvidere træde sammen senest den første Tirsdag i Oktober. Der kan højst blive et Interval paa 3 Maaneder, og alligevel siger Regeringen: vi er nødt til at have denne Bemyndigelse til at optage